

Byl začátek doby adventní...

Drazí přátelé, rád bych na začátku letošní doby adventní ještě jednou vzpomenul na krásnou zkušenost z minulého roku. S nadějí, že i letos každého z nás bude moci touto přípravou na vánoční svátky provést stejně krásný a obohacující zážitek. V jednom z našich kostelů se zahajovala výstava obrazů dětí, které si připravily a vystavovaly svá díla s adventní a vánoční tematikou. Byl tedy den vernisáže výstavy. Všechny děti se i se svými rodiči a přáteli shromáždili v kostele.

Bylo mi potěšením setkat se v kostele s tolika dětmi, rodiči a přáteli. Chtěl jsem je přivítat nejenom vlídným slovem, ale i dobrou zprávou o Ježíši Kristu. Tehdy mě právě před několika dny velmi oslovil jeden pořad v rádiu z vědecko-populárního magazínu Meteor, na téma "Je světlo vlna, nebo částice?" Dle daného magazínu s tím sami fyzikové vždy měli a stále ještě tak trochu mají „problém“. Co je to vlastně světlo? Vlnění nebo částice? Je světlo záření, nebo proud tělísek? Zněla daná otázka. Jak tedy věda praví, jsou přece dvě teorie světla: vlnová a částicová. V pořadu jsem se dále dozvěděl o jistém francouzském kvantovém fyzikovi, který právě navrhl princip duality částic a vlnění. Říká: Světlo je přece obojí zároveň. Každá částice je provázena vlněním, a naopak. Jsou to dvě strany téže mince.

Tuto pravdu jsem si dovilil spojit s osobou Ježíše Krista a právě jeho dvou přirozeností. Což mi připadalo jako dobré vodítko pro dialog s našimi dětmi. S cílem probudit v nich víru v to, že právě Pán Ježíš, na jehož příchod se v Adventu začínáme připravovat, je tím naším skutečným světlem. Vždyť sám Ježíš Kristus je jednotou božské a lidské přirozenosti. Bohem a člověkem. A my o Vánocích slavíme toto nesmírné tajemství, kdy se náš Bůh stal jedním z nás.

Osloven vědeckou definicí světla, jsem tedy předstoupil před naše děti, abych jim mohl vyprávět, co mne v daném magazínu oslovilo a mohl je navést k pohledu na Pána Ježíše, jako toho, kdo je tím skutečným světlem světa. Oslovil jsem tedy děti s otázkou, zda někoho z nich baví fyzika a zda by někdo nevěděl, co je to vlastně to světlo, o kterém se v těchto předvánočních dnech tolik hovoří. Tu zvedl ruku jeden chlapec, mohly mu být asi tak 4 roky. A před celým tichým společenstvím mi říká: "Ježíšek je tím světlem!" Tu jsem na několik okamžiků ztichl, neboť jsem neměl co dodat. Měl jsem díky rádiu připravenou obecnou řeč o vědecké definici světla, abych jim potom mohl zdůvodnit a křesťansky obhájit, že tím naším světlem je tedy Ježíš. Nicméně jsem byl odzbrojen tím, když jsem uviděl, že nepotřebuji a není nutné nic vysvětlovat vědecky a rozumově.

Co je tedy podstatné k tomu, abychom v každém věku rozpoznali Ježíše, jako to jediné a pravé světlo světa? Když jsem viděl reakci toho malého dítěte, vzpomněl jsem si na slova Pána Ježíše, který říká "Nebudete-li jako děti, nikdy nevejdete do Božího království" Být dítětem! Být dítětem Božím. To je ono. Sestoupit z našich pozic, k tomu malému - o Vánocích narozenému dítěti, a skrze něho, s ním a v něm činit zkušenost důvěrného přijetí, jistoty, bezpodmínečné lásky, něhy a bezpečí...

Požehnanou dobu adventní a oslavu narození Ježíše Krista vám z celého srdce přeje váš

P. Pavel Bicek
farář